

เตลีพิวส์

ฉบับที่ 24,927 วันพฤหัสบดีที่ 11 มกราคม พ.ศ. 2561 หน้า 22

สุกรเป็นสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม เป็นสัตว์แบบกึ่งคู่ ลำตัวอ้วน มีงวงและปากยื่นยาว มีทั้งที่เป็นหมูเลี้ยงและหมูป่าหาอาหารโดยใช้งวงสูดดมกลิ่น

ต่อมาเมื่อมีการปรับปรุงพันธุ์ให้ดีขึ้นเป็นระยะเวลายาวนาน ทำให้สุกรมีลักษณะเปลี่ยนแปลงไปอย่างมากและสามารถจำแนกสุกรใหม่เป็น 1. สุกรป่าในเอเชีย ยุโรป อเมริกา ลักษณะแข็งแรง ว่องไว ทนทาน คุ้ยหา หัวใหญ่ งวงยาว ลูกมีสีน้ำตาลลายเสือโตขึ้นสีน้ำตาลหม่น สีเทาปนแดง ขาวยาว ไหล่กว้าง เอว-ตะโพกเล็ก ผิวหยาบขรุขระ ไขมันต่ำ เป็นหมูเป็นสาวช้า

2. สุกรพื้นเมืองเอเชีย เลี้ยงกันมานาน แต่ไม่มีการปรับปรุง มีลักษณะเลี้ยงง่าย ไม่คุ้ยหา รูปร่างดีเหมือน หัวสั้น ตัวเล็ก กระดูกเล็ก มีสีดำหรือเทา ผิวหนังเรียบ ไขมันมาก เป็นหมูสาวเร็ว 3. สุกรที่ได้รับการปรับปรุงพันธุ์แล้วหรือสุกรฟาร์ม ลักษณะหัวเล็ก เนื้อมาก ไขมันน้อย โตเร็ว ลูกดก เลี้ยงลูกเก่ง ทนทาน แข็งแรง สามารถเปลี่ยนอาหารเป็นเนื้อได้ดี

ต่อมาเมื่อมีการปรับปรุงพันธุ์สุกรในภาคนี้ให้ดีขึ้นเป็นระยะเวลายาวนาน ทำให้สุกรมีลักษณะเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก และสามารถจำแนกสุกรใหม่เป็น 1. สุกรป่าในเอเชีย ยุโรป อเมริกา 2. สุกรพื้นเมืองเอเชีย 3. สุกรที่ได้รับการปรับปรุงพันธุ์แล้ว สุกรฟาร์ม สำหรับสุกรพันธุ์พื้นเมืองของไทย ลำตัวจะสั้น หัวค่อนข้างใหญ่ ไหล่และตะโพกแคบ หลังแอ่นท้องยาน ขาและข้อขาอ่อน ตัวเล็ก ขนาดโตเต็มที่น้ำหนัก 80 กิโลกรัม ส่วนใหญ่สีดำ บางพันธุ์อาจมีสีพื้นท้องสีขาว เจริญเติบโตช้า 180-350 กรัมต่อวัน อัตราการเปลี่ยนอาหารประมาณ 5-7 มีเนื้อแดงน้อย ไขมันมาก

ข้อดีของสุกรพื้นเมืองคือ ทนทานต่อสภาพดินฟ้าอากาศและทนต่อการตรวจโรคได้เป็นอย่างดี ให้ลูกดก เลี้ยงลูกเก่ง และทนทานต่อการกัดขัง

สุกรพื้นบ้าน วันนี้ตลาดนิยม

หน้ายาว

ไม่คุดสภาพแข็งแรง

ทนต่อสภาพแวดล้อมไม่ค่อยโรค

หากกินเก่งลดรายจ่ายเรื่องอาหารสุกร

สุกรพื้นเมืองมีหลายพันธุ์ได้แก่ สุกรไทย เช่น พันธุ์ควาย ราชหรือกระโดน พวง และสุกรพื้นเมืองของจีน เช่น พันธุ์ไหหลำ และเหมยซาน

สุกรพื้นเมืองนับเป็นสัตว์ที่เหมาะสมต่อการเลี้ยงของเกษตรกรเพราะเป็นการลงทุนที่ต่ำ ที่สำคัญในปัจจุบันมีผู้คนนิยมบริโภคเพิ่มมากขึ้นเช่นเดียวกับไก่พื้นเมือง ด้วยไม่ได้เลี้ยงโดยใช้สารอาหารที่ไม่ได้ผลิตขึ้นมาจากส่วนผสมของสารเคมี

การเลี้ยงสามารถใช้ออกหลุมเป็นเพียงหมาแหวนสร้างด้วยวัสดุอย่างง่าย สำหรับสุกรขุนกรณีเลี้ยงแบบหมูหลุม 1-2 ตัว จะใช้พื้นที่ขนาดกว้าง 1.5 เมตร. x ยาว 2.0 เมตร และหลุมลึกประมาณ 0.9 เมตร หากเลี้ยงสุกรขุน 3 ตัว จะใช้พื้นที่ กว้าง 2.0 เมตร x ยาว 2.5 เมตร x ลึก 0.9 เมตร พื้นหลุมใส่แกลบดิบผสมขี้เลื่อยและมูลโค คอกแม่พันธุ์หรือพ่อพันธุ์ 1 ตัว ใช้พื้นที่ประมาณ 2.0 เมตร x ยาว 2.5 เมตร พื้นคอกเป็นดิน แต่ละรายมีสุกรหนึ่งหรือสองแม่ และสุกรขุน 3 ตัว พ่อพันธุ์ใช้ร่วมกัน ไม่ผสมเลือดชิด

ให้อาหารด้วยการผลิตเองโดยผสมอาหารสุกรด้วยรำ กระถินแห้ง มันเส้น และใส่ปลาหมัก ซึ่งในสุกรขุนที่น้ำหนัก 7.9-26.1 กิโลกรัม ใช้โปรตีนร้อยละ 10-12 และในแม่พันธุ์ใช้โปรตีนร้อยละ 9-10 เสริมด้วยพืชอาหารสัตว์ ให้วัคซีน

อหิวาต์สุกร มีการถ่ายพยาธิ ตอนสุกรตัวผู้ พยายามลูกสุกรเมื่ออายุ 2 เดือน

ส่วนช่วงขุนให้อาหารที่ผลิตเองเช่นกัน โดยนำผลไม้หรือพืชผักสีเขียวที่เหลือใช้จากครัวเรือนหรือการเกษตร เช่น พวยกกกล้วย บอน ปอสา พืชสีเขียวหรือเศษผักต่าง ๆ นำมาสับให้ละเอียดผสมด้วยน้ำคาลทรายแดงและเกลือเม็ด (เกลือทะเล) โรยคูลูกเคล้าให้เข้ากัน เอาไปบรรจุลงในถังหมักโดยให้มีพื้นที่ว่างเหลือ 1 ใน 3 ส่วนของถัง ปิดด้วยกระดาษที่อากาศผ่านเข้าออกได้หมักไว้ 7 วัน ถ้าอากาศร้อน 5 วัน ก็นำไปให้สุกรกินได้

และหากต้องการลดกลิ่นจากมูลสุกรที่เลี้ยงให้นำพืชหมักมาผสมกับรำข้าวอ่อนและปลายข้าวในอัตราส่วน พืชหมัก : รำอ่อน : ปลายข้าว : เท่ากับ 2 : 2 : 1 ให้สุกรกินวันละ 2 มื้อ เช้าเย็น ส่วนน้ำที่ได้จากการหมักก็นำมารดคอกหมู จะทำให้สามารถลดกลิ่นมูลหมูลงได้มากที่สุดทีเดียว.